

Sygn. akt I CO 50/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko A. Z.

o rozwód, sygn. akt VI C [...] Sądu Okręgowego w W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2016 r.,

wniosku powoda o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

M. Z. - będący powodem w sprawie przeciwko pozwanej A. Z. o rozwód wniesionej do Sądu Okręgowego w W., sygn. akt VI C [...] - wniósł o oznaczenie sądu właściwego miejscowo do rozpoznania tej sprawy. Podał, że postanowieniem z dnia 6 października 2016 r. Sąd Okręgowy w W. na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. zawiesił postępowanie, gdyż powód nie przedstawił, zgodnie z zarządzeniem z dnia 29 lipca 2016 r., odpisu postanowienia Sądu Najwyższego wydanego w trybie art. 45 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 k.p.c., oznaczenie przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, następuje wówczas, gdy w myśl przepisów kodeksu nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej. Według natomiast art. 41 k.p.c., powództwo w sprawach ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłączenie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłączenie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd właściwy miejsca zamieszkania powoda (art. 41 in fine k.p.c.). Natomiast zgodnie z art. 25 k.c., miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Z wniesionego pozwu oraz dalszych pism procesowych przedkładanych w sprawie przez stronę powodową wynika, że powód przebywa poza granicami Rzeczypospolitej jedynie czasowo w celach zarobkowych. Nadto powód wskazał, że jego miejscem zamieszkania jest W. (ulica O. [...] lok [...]). W piśmie z dnia 25 sierpnia 2016 r. (k. 18-19) powód sprecyzował okoliczności dotyczące tej kwestii podając, że pod wyżej wskazanym adresem „z zamiarem stałego pobytu, nadal przebywa”. Jednocześnie wyjaśnił, że jedynie czasowo pracuje w L..

Wobec takich twierdzeń powoda możliwe jest dokonanie ustaleń pozwalających na wskazanie miejsca jego zamieszkania w rozumieniu art. 25 k.c.

Ustaleniu miejsca zamieszkania powoda w W. nie niweczy - ze względu na wynikającą z art. 28 k.c. zasadę, że można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania - ani to, że w pozwie powód wskazał adres zamieszkania w L. ani też to, że według twierdzeń zawartych w pozwie strony po zawarciu małżeństwa wspólnie zamieszkały w L., skoro do tych okoliczności powód odniósł się bardziej szczegółowo w kolejnym piśmie procesowym, w którym wyjaśnił, którą miejscowość traktuje jako swoje aktualne, miejsce zamieszkania. W sprawie, która zawisła przed Sądem Okręgowym, istnieją więc podstawy umożliwiające oznaczenie sądu właściwego miejscowo na podstawie art. 41 k.p.c. Dopiero przy zanegowaniu możliwości ustalenia miejsca zamieszkania powoda na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w oparciu o kryteria zawarte w art. 25 k.c. aktualizowałaby się potrzeba oznaczenia właściwego sądu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 45 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono, jak w sentencji.

aw

jw